

man hderligere 2 Alderstillæg dertil, bliver det 31,800 Kr., der spares altsaa alligevel 17,000 Kr. Men selv om man beregner Udgiften til Dagpenge, Kontorhold og Reiseudgifter, som jeg tænker kan anslaaes til 7 à 8,000 Kr., vilde man dog spare 9 à 10,000 Kr. i Udgifterne i den Anledning. Vædringsforslaget under Nr. 13 gaar ud paa, at der ikke skal være nogen Tvivl om, at man for Overshyet ikke skal betale mere, end der er bestemt i Loven af 24de Marts 1875 § 18. Saaledes som det var fremst at Lovforslaget og vedtaget ved 2den Behandling, kunde der muligvis opstaa en Misforstaaelse, hvorved Udgiften for vedkommende Forretningsrekvirent kunde blive det Dobbelte. Vædringsforslaget Nr. 14 til § 13 gaar ud paa, at Ordet „Justitsministeriet“ forandres til „Indenrigsministeriet“, idet — som den høitærede Justitsminister udtalte under Sagens 2den Behandling — Indenrigsministeriet ikke vil give Afkald paa, at Tilshyret med Børn og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker vedblivende fortæres under dette. Derfor har man ikke villet undlade at fremsætte dette Vædringsforslag, fordi det er en Selvsølg, at naar Indenrigsministeriet ønsker det, kan der fra Udvalgets Side ikke være Noget derimod at erindre. Vædringsforslaget Nr. 15 til § 18 gaar ud paa at forandre Ordene „kræve Lægebehandling“ som er et elastisk Begreb, til „alvorligere Legemsbeskadigelse“. Saaledes som Bestemmelsen blev vedtaget ved 2den Behandling, og som den er foreslaaet i Lovforslaget, skulde man altsaa herefter melde det til Politiet, hvis en Arbejder var kommet saa meget til Skade, at det krævede Lægebehandling; og da skulde der optages Politiforhør, hvorved det ogsaa kunde ske f. Ex. naar En havde klemt en Finger eller faaet Snabs i Dinene. I saadanne Tilfælde skulde man saa sætte saadant et stort Apparat i Beværgelse, at det skulde meldes til Herredsfogden, og at der skulde optages Forhør. Derfor har man stillet dette Forslag, fordi man finder det rigtig ved Ulykkestilsfælde, hvor der indtræder Dødsfald eller alvorlig Legemsbeskadigelse, at Sagen bliver meldt til Politiet, for at det kan blive undersøgt. Vædringsforslaget Nr. 16 til § 19 er en Omredaktion af, hvad der blev vedtaget sidst, der nærmest gaar ud paa at klare det Erstatningsforhold, som vi have i Lovgivningen, navnlig i D. L. s 3—19—2. Vædringsforslaget under Nr. 17 gaar kun ud paa, at med Hensyn til de Staten tilhørende Maskiner, f. Ex. de, der høre under Marineministeriet paa Holmen, skulde disse Bestemmelser ikke komme til at henligge under Justits-

ministeriet, men under vedkommende Ministerium, hvorunder de høre. Med den Omtale skal jeg tillade mig at anbefale saavel de af Udvalget som af Ordføreren stillede Forslag.

Nøhr: Som det høie Thing vil se, er der af Halvdelen af Udvalget, 5 Medlemmer stillet et Underædringsforslag under Nr. 12 til Vædringsforslaget under Nr. 11. Det vil erindres, at ved forrige Behandling havde Mindretallet stillet et Underædringsforslag om at sætte Dagpengene ned. Dette blev imidlertid forfattet, og det Vædringsforslag blev vedtaget, som hele Udvalget var enigt om at stille. Efter den nærmere Motivering af den høitærede Minister er der under Nr. 11 stillet et Vædringsforslag om at forhøje disse Dagpenge; men jeg indrømmer, som jeg allerede gjorde den Gang, at Texten er heldigere, idet, som af Ordføreren allerede er bemærket, Assistenterne ikke for en kort Tour kunne faae Dagpenge. Det er vistnok de Flestes Mening, at disse Dagpenge ikke skulle betragtes som Løn, men som Erstatning for deres Fraværelse fra Hjemmet. Med Hensyn dertil finder jeg Texten rigtig, men derfor finder jeg og de andre Medlemmer, der have stillet Underædringsforslaget, af den Grund ingen Anledning til at forhøje Dagpengene. Som Følge deraf have vi i Henhold til, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, tilladt os at foreslaa at sætte Dagpengene ned. Derimod slutte vi os til Texten i Vædringsforslaget, saaledes at Bestemmelsen om Dagpengene kun kommer til Anvendelse, naar de Vedkommende ere et Døgn borte. Naar de ere ude mellem 8 og 24 Timer, skulle de have Halvdelen, medens de, naar de ere ude under 8 Timer, ikke skulle have Dagpenge. Dermed er det betegnet, at det, at de gjøre en kort Reise, hvorfra de komme tilbage med det Samme, ikke giver dem Afgang til hderligere Godtgjørelse. Jeg vil nu haabe, at ærede Medlemmer have kunnet forstaa det — det er jo for Resten altid vanskeligt at faae alle Medlemmer til at forstaa en Ting, naar de, som det tidt og mange Gange sker, ikke høre efter — altsaa, vi 5 Medlemmer stemme for Vædringsforslagets Text under Nr. 11, men foreslaa at nedsætte Dagpengene fra 8, 6, 5 og 3 til henholdsvis 6, 4, 3 og 2. Jeg anbefaler det høie Thing at stemme for vort Vædringsforslag. Alle de øvrige Vædringsforslag ere vi tilbøls enige om at slutte os til, der kan ganske vist maaske være Noget at sige til det Vædringsforslag, som findes under Nr. 3 til § 4, at det ikke er saa heldig affattet som ønskeligt